

[Freddy Madsen.]

ud fra den betragtning vil vi undlade at stemme om den dagsorden, som socialdemokratiet her har stillet.

Jeg vil godt tilføje i den forbindelse, at hvis man virkelig ønskede at ændre på beskæftigelsessituationen, hvis man virkelig ønskede at gøre noget i den aktuelle situation, så forstod man også, at det, det drejede sig om, var, at denne regering under ingen omstændigheder ville være i stand til at klare den politiske udvikling her i landet. Vi har trukket linjerne op her i dag for, hvad der er vores politik på beskæftigelsesområdet. Det afslører også, at vi på en lang række områder har langt mere vidtgående krav end dem, socialdemokratiet her har trukket op, men vi synes, at hvis socialdemokratiet virkelig ville følge den indstilling, som først og fremmest findes i arbejderbevægelsen ude omkring, så havde man også over for denne regering trukket et klart politisk alternativ op. Så havde man f. eks. på nuværende tidspunkt erkendt, at det boligforlig, som man har indgået med regeringen, ikke holder, at det er udsigtsløst at tro på, at man under de omstændigheder kan nå frem til det, som man siger man sigter efter. Så havde man fremfor alt bemærket sig noget af det, jeg synes var det væsentlige i debatten i dag, nemlig da økonomiministeren sagde, at hvis ikke parterne på arbejdsmarkedet er i stand til at klare tingene på en tilfredsstillende måde, så er det regeringens hensigt at gribe ind. Her kunne man savne en klar tillkendegivelse fra socialdemokratiet om, at en sådan politik vil man sammen med arbejdspladserne og fagbevægelsen, sammen med alle de mennesker, som ønsker en anden politik i dette land, være med til at bekæmpe med alle midler. Hvis det var en sådan politisk linje, man lagde, ville man få helhjertet støtte fra os. Det er det, der er brug for i den nuværende situation.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Freddy Madsen kan være ganske rolig. Vores syn på regeringen er naturligvis uændret. Vi skal nok ved enhver given lejlighed støtte de forslag, der kommer om mistillid til regeringen, ligesom vi håber, at

også det kommunistiske parti vil støtte vores forslag, når vi har nogle om mistillid til regeringen.

Det, jeg sagde, var, at der var tre typer dagsordensforslag, man kunne køre. Enten det, som er socialdemokratiets dagsordensforslag, at man skal fremme beskæftigelsen, eller man kunne komme med et dagsordensforslag om mistillid til regeringen. Det prøvede vi for ikke så lang tid siden, det lykkedes desværre ikke. Og vi må slå fast, at selv om man vedtog en mistillid til regeringen eller man vedtog socialdemokratiets dagsordensforslag, så er vores samfunds krise i øjeblikket så alvorlig, at den politik, som regeringen har ført, ikke på én gang kan rettes op. Vi står med en række mennesker, 50.000-100.000, som er arbejdsløse i vinter, deres problem skal vi have løst. Det var derfor, vi kom med denne type dagsorden denne gang.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen:

Det er en ganske god anskuelsesundervisning dels at høre replikskiftet imellem hr. Aage Frandsen og hr. Freddy Madsen, dels at høre hr. Freddy Madsens sidste indlæg heroppefra. Her har man i virkeligheden kommunisterne i en nøddeskal. Nu ved vi, at det, det drejer sig om, såmænd ikke er at komme med rent praktiske forslag til en indsats imod arbejdsløsheden, det lader man hånt om. Det, man ønsker, er at bruge folketinget til en paradeplatform.

Vi er kommet her med nogle punkter i dag, og vi har fået nogle indrømmelser; der er andre ting, der ikke er blevet imødekommet. Vi håber, at det alligevel vil lykkes at få samlet et flertal for, at vi kan få det ført igennem. Det har ikke kommunisternes interesse. Vi har lært noget.

(Kort bemærkning).

Otto Mørch (S):

Det er hr. Freddy Madsen, der foranlediger mig til en ganske kort bemærkning. Jeg hørte, at hr. Freddy Madsen nævnte, at jeg skulle lede med lys og lygte efter den argumentation, jeg brugte med hensyn til B & W-situationen. Det var nu ikke nødvendigt, for som jeg tidligere omtalte, var den artikel i Politiken i meget, meget stort udstyr, så